

Vere Westwind, *Asja's Waterbollies & andere verhalen*. Rotterdam: Uitgeverij VanVelzel, 2002. ISBN 90-807509-1-3. Prijs Euro 12,50.

'Er zijn een boel dingen waar Asja niet meteen raad mee weet in deze vijftien verhaaltjes. Neem nou die barst in de wastafel door een onderzeeër! Of die dief in de nacht, of dat doodgewone prinsesje! En hoe moet het nou met je koe in het achtertuintje, je waterpokken en dat moeilijke werkje voor meester Rob? Of met dat omgedraaide spiegelbeeld, of dat vergeten strandliedje? En dan is er ook nog die prins die zich te pletter verveelt en die hond die vast niet van poezensokken houdt! Als je slaapt willen de muggen je steken! En soms moet je je vader of je moeder nog eens vertellen hoe ze iets aan moeten pakken en...'

Deze samenvatting op de achterkant geeft een goede indruk van de inhoud van het boek. Asja is de hoofdpersoon. Ze is een meisje van deze tijd; een jaar of 7 en enig kind van gescheiden ouders. Ze woont een paar dagen per week bij haar moeder Matti op een flat in een buitenwijk van een stad en een paar dagen bij haar vader Pol, die een huisje heeft in het centrum. Haar school ligt er tussenin. Hoewel haar ouders gescheiden zijn, hebben ze goed contact. Zo maken Asja en Matti een speciaal toetje voor Pol als hij komt eten en vangt Pol Asja op als Matti onverwacht moet invallen op haar werk. In de verhaaltjes – elk ongeveer 4 pagina' – vind je het co-ouderschap terug. Een deel speelt zich af bij mama Matti en een deel bij pappa Pol.

De inhoud van elk verhaaltje staat op zichzelf. Inspiratie voor de auteur, Vere Westwind, vormde onder meer de kindertijd van haar eigen zoon. Vere is de alwetende verteller, die het boek in eigen beheer heeft uitgegeven. Bij elkaar gunnen de verhaaltjes je een indruk van het leven van Asja. Ze gaat naar school, krijgt huiswerk en speelt met vriendjes. Ze doet veel leuke dingen met haar ouders en vriendjes, zoals naar het strand gaan, stoepkrijten of logeren op een boerderij. Maar naast de gewone dagelijkse dingen wordt ze ook met dezelfde angsten geconfronteerd van een kind van haar leeftijd: 's Nachts is ze bang dat er een inbreker in huis is (gelukkig was het de kat) en in het park denkt ze dat de hond haar wil bijten omdat er een kat staat afgebeeld op haar sokken (maar ook deze hond blafte harder dan hij beet).

Het co-ouderschap van Asja's ouders lijkt voor Asja bijzonder soepel te verlopen. Nergens in het boek ontstaat de indruk dat zij verlangt naar de tijd dat haar ouders nog samen waren. Hoewel ook nergens in het boek naar die tijd wordt teruggegrepen, kan het voor je gevoel ook bijna niet anders dan dat de ouders – omdat ze nog zo'n goed contact hebben – in goede harmonie uit elkaar zijn gegaan. En misschien is dit ook juist wat de auteur wil uitdragen in haar boek: een kind zijn van gescheiden ouders hoeft niet altijd problemen en negatieve gevoelens met zich mee te brengen.

Asja voelt zich bij beide ouders thuis en het zijn stabiele factoren in haar leven die haar welzijn voorop stellen. Soms zijn ze voor je gevoel zelfs wel erg lief voor haar. Zo speelt ze in het allereerste verhaaltje met waterbollies (wattenbolletjes) en een glazen fles in de wasbak. De wasbak barst. Matti is boos, maar kan er de volgende ochtend als ze een nieuwe wasbak heeft besteld al weer om lachen: 'Ik

wie dit niet leest
is gek

dacht, ik neem gelijk een mooiere. Dan is het minder erg'. Asja moet wel een stuk meebetalen. Ook Pol wordt wel eens boos, bijvoorbeeld als Asja met een vriendje op zijn huis heeft gekrijt, maar uiteindelijk mag het gewoon een paar weken op de muur blijven staan en wordt er nog een foto van gemaakt ook ...

Het boek is geschreven voor kinderen van 5 tot 9 jaar en de inhoud en opbouw sluit ook aan bij deze leeftijdscategorie. De verhalen zijn realistisch, kort, eenvoudig en duidelijk. Elk verhaal loopt goed af. De types in het boek zijn beperkt en hebben elk hun eigen rol en eigenschappen. Daarnaast speelt alles zich af in een veilige, geborgen omgeving. Er is altijd iemand in de buurt om op terug te vallen zoals een van haar ouders, een vriendje of de kat van haar vader. De bovengrens van 9 jaar lijkt mij desondanks vrij ruim genomen. Veel kinderen van deze leeftijd zoeken meer spanningselementen in boeken, zoals bijvoorbeeld in de boeken van Roald Dahl.

De realistische verhaaltjes in Asja's Waterbollies bevatten soms ook een stukje fantasie, als Matti Asja voor het slapen gaan een zelf verzonnen verhaaltje over een prins of prinses vertelt. Zo vindt Asja haar eigen haarkleur maar niets en speelt Matti daarop in door haar te vertellen over een prinsesje dat een andere kleur haar wenst.

Het is goed te zien dat er veel aandacht is besteed aan de vormgeving van het boek. De kaft is druk, maar kleurrijk en bij elk verhaaltje zijn zeker twee illustraties te vinden. Alles is door de auteur zelf gemaakt. Op een paar plaatsen zijn leuke extra's opgenomen, zoals een strandlied dat past bij het laatste verhaaltje. Dit boek zal jonge kinderen ongetwijfeld aanspreken.